

Срещи: на стр. 6-7
Синдикалистът Пламен Димитров

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

„АРСЕНАЛ“ – ОСТРОВЧЕ НА ПРОМЯНАТА

„Арсенал“ е островче на промяната. Фирмата работи при изключително високи изисквания за продукцията си, тъй като в чужбина няма милост в това отношение. Конкуренцията е жестока. Тези много високи изисквания са валидни и за нашите поддоставчици, които именно поради това са доста ограничени.

Това каза изпълнителният директор на „Арсенал“ Николай Ибушев по време на представянето на проекта „Достоен труд за доставчиците и подизпълнителите на мултинационалните компании“. Проектът е на КНСБ и се финансира със средства по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 година.

Лично председателят на Конфедерацията Пламен Димитров и представители на Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България /КРИБ/, чийто член е и „Арсенал“, дойдоха в дружеството, за да представят проекта и поканят най-голямата фирма в областта на промишлеността и машиностроенето в България да партнира по него, като част от 100-те големи мултинационални компании и фирми, работещи на територията на страната. Партньор на синдикатите в проекта е и Българската стопанска камара.

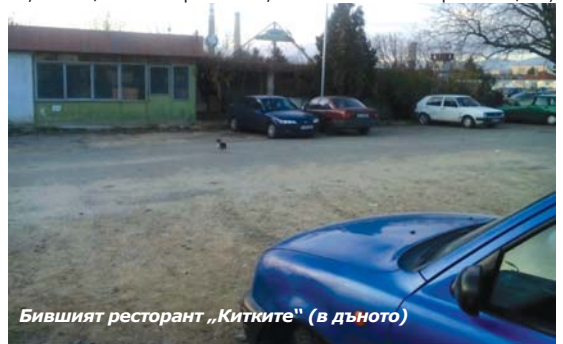
Основната цел на двегодишния проект е обмяна на опит на добри практики и помощ при въвеждането им в малките и средни предприятия отстрана на големите фирми и фирми, чрез усъвършенстване на системите и механизмите за подпомагането и прилагането на различните стандарти: трудови, осигурителни, екологични.

Продължава на стр. 3

АРСЕНАЛСКА ПАРКИНГ САГА

През последните три седмици зачестиха жалбите на работещи в „Арсенал“ заради недостига на паркоместа в района около фирмата и наложените санкции на някои от тях заради паркиране на непозволените места. По този повод потърсихме за повече информация и разяснения, относно възможността за нови паркоместа, изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев.

Разбирам недоволството на потърпевшите, но ръководството на „Арсенал“ на никого не е длъжно да осигури паркоместа, каза изпълнителният директор на дружеството Николай Ибушев. В момента фирмата разполага с 4 паркинга - по два на Северния и два на Западния портал на фирмата, с общо 1000 паркоместа, което е жест към работещите,

Бившият ресторант „Китките“ (в дъното)

но не и задължение.

Разбира се, че те са недостатъчни за хората, които искат да идват с автомобили на работа, категоричен е изпълнителният директор. Той допълни, че години наред дружеството влага средства и купува терени за разширяване на паркингите на дружеството. Последното такова мащабно разширяване бе през миналата година със закупуването на нови 6,5 декара, на които бе изграден новият паркинг на Западния портал, с капацитет от 281 паркоместа.

Продължава на стр. 4

ZAKAZANLAK.BG

НОВИЯТ ПОРТАЛ НА КАЗАНЛЪК И РЕГИОНА

WWW.ZAKAZANLAK.BG

Обективната журналистика си има нов дом

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Ваучер Храна

Ticket Compliments

Compliments

Идънред България www.edenred.bg
Edenred Тел: + 359 2 974 0220 bulgaria@edenred.com

ЖЕНИТЕ РАБОТЯТ СРЕДНО 39 ДНИ ПОВЕЧЕ В ГОДИНАТА ОТ МЪЖЕТЕ

Заплащането между мъжете и жените ще се изравни след 170 години, сочи проучване на Световния икономически форум

Жените по света работят средно с 39 дни повече от мъжете. Това сочи докладът Global Gender Gap Report 2016 на Световния икономически форум (СИВ).

Напредъкът към икономическо равенство между мъжете и жените е на най-ниското си ниво от 2008 г. насам. Настоящите тенденции сочат, че ще са нужни още 170 години, за да се изкорени неравенството в заплащането и възможностите за заетост между половете, се отбелязва в проучването.

Продължава на стр. 4

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редакция: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Мадеджиян, Венко Юнаков.
Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

МАРИЯ – РЕЦИТИРАЩАТА С ПЛАМ

Мария е дете на Еленския Балкан. Това обяснява почти всичко. На хвърлей място от град Елена, родното на Мария селце Руховци в нейното детство още живеело с будния дух на Възраждането. Руховското килийно училище било едно първите, през сел-

почва Мария става пионер в тая работа, тя е първата директорка на градината до Копринка. Колежките ѝ, с които заедно ходели по съвещания, открити уроци и конференции из окръга, още я помнят – все намирала повод да по-

ски, Стоян Михайловски, Петко Тодоров, с милите родни картини от първото българско класно училище – Даскалоливницата и трите църкви, заради които Елена е наричана „Българският Витлеем“, с митичната любов между Яворов и дъщерята на Петко Тодоров, Мина, животът на Мария, страстната рецитаторка, акостира през Балкана от Руховци в Крън, се превръща в живот, свързан завинаги с родния възрожденски дух. Тя и сега почва без покана да вади от паметта си стиховете от българската класика на всяка пенсионерска сбирка с приятелки, при всяка среща с хора, за които усеща, че са изкуше-

работа сега не е останало нищо.

Детската градина на „Арсенал“ обаче си стои.

Това Мария я радва. Радва я и творческият дух, с който е „заразила“ децата си, вече отдавна пораснали. Тя е майката на талантливия казанлъшки скулптор Петър Пешев, завършил Художествената академия. Пешев е автор на впечатляващи с красотата си пластики. Автор на статуетката „Личност на Казанлък“ преди двайсетина години, на някои от наградите в „Магията Любов“, негови работи са в ценните колекции на наши и чуждестранни колекционери. От няколко години Пешо, както го знаят в Казанлък, рабо-

Мария прекъсва думите си с цели пасаж от поемите, които рецитира цял живот. И особено оная, за Гергана, Славейковата Белонога, дето я казала цялата на онази любителска вечер в Дома на културата на „Арсенал“ преди известно време:

... Либил Никола Гергана,
либил я и я задирял:
заран и вечер по извор,
по хора всяка неделя,
по тлаки всяка прилука
и по седенки всяка нощ...

Казваме си накрая с Мария, че няма как да е случайност, че „Трибуна Арсенал“ я намери. Всъщност, намери ни самата тя. На празника на кметницата Люцканова,

която Мария признава, че усеща не като кмет, а като приятел, близък на сърцето ѝ, заради човешината, но и заради общия усет към духовните неща. Мария ме разпозна и разказа най-хубавото от своя живот – животът си в рими. Точно тогава – преди малко повече от месец. Обещах ѝ непременно да намерим начин някой да ѝ занесе този брой. Да си го има, да си го пази. А докато пиша този текст, научавам, че Мария вече е

„Опълченците на Шипка“ и „Грамада“ на Вазов, Ботевите „Хаджи Димитър“ и „На прощаване“... Тя знае наизуст най-дългите български поеми. Рецитира, без да спре и без да има специален повод. Почти откак се помни – има-няма 70 години. Защото тя е на 81. А мерената реч я влече от малка. Още от училище. Но не коя да е римувана реч, а само оная, която възхвалява: Отечеството, героизма на българските патриоти и, разбира се, любовта. Съкровната – към България и към единствения близък на сърцето ти. Рецитиращата с плам е имала публика всякаква и навсякъде. Казва се Мария Илиева. Най-много тя се радва на една любителска вечер, когато от сцената на Дома на културата „Арсенал“ някогашната детска учителка „запалила“ близо петстотинместната зала с възторзите на българското поетично слово. Било не отдавна. Отдавна обаче е арсеналската връзка на Мария. Първият запис в личната ѝ трудова книжка на учител се губи някъде в 60-те години, преди повече от половин век, в заводската детска градина. Затова Мария знае, че някой ден нейната история непременно ще ни намери. Е, случаят ме праща на едно събитие в Крън сред петдесетина пенсионери, събрани на баница с Гълъбина Михайлова, с повод – празникът на местната кметница Теменужка Люцканова. Чувала съм за Мария точно от Теменужка. Но в този ден не е ставало дума. Обаче случаят ме праща точно на стола до Мария. Тя ме разпознава веднага, аз нея – не. Разпознава ме, даже казва, че отдавна си знаела – един ден „Трибуна Арсенал“ ще я намери. В този ден не просто я намирам, направо ѝ идвам на крака, без да предполагам дори за това. За Мария това е знак на съдбата, че нейната лична арсеналска история ще се опази. И още преди да попитам, разказът започва...

цето минал дори Константин Иречек и включил мястото в пътеписните си описания на българските самородни красоти. Тия неща Мария ги знае и не ги забравя. Както и спомена за първата си учителка Мария Момчилова от Елена. Тя повежда малката руховчанка в тайните на театралните драматизации из словесните дебри на Вазов. Началото била една непозната Вазова поема „Ода за детето“... Момчилова намира малката Мария за училищната и читалищната сцена. И така се почва. „Вазов си е Вазов“, казва 81-годишната детска учителка от Крън, която предала тази си обич към българската литература и история и на децата, които с професионалната си работа възпитавала. Първите две учителски години Илиева изминава в арсеналската градина. Която помни с добро. Обаче я напуснала, нямало как – зела се с новото казанлъшко начинание тогава – създаването на седмична детска градина в околностите на язовир Копринка. В разгара на българската индустриализация през 60-те притокут на хора от селата към града, заради нуждата от работна сила, бил огромен. Хората нямали жилища, нямали условия за отглеждането на деца, работели на смени. Създават се учебни заведения, в които малчуганите стоят по цяла седмица – това са седмичните детски градини. На местна

чне дългите си рецитации. С това била позната и на шефа на окръжното образование, другарят Динев. Ставала и почвала:

Нека носим йощ срама по челото,
синила от бича, следи от теглото;
нека спомен люти от дни на позор
да висне кат облак в нашия кръгзор;
нека ни отрича историята, века,
нека е трагично името ни; нека
Беласица стара и новий Батак
в миналото наше хвърлят своя мрак...
Или:
Залибил е млади Камен
Цена хубавица.
И за Цена се милее
Негова душица.
Но не че тя има наниз,
Скъпи огърлици,
Свила ръбени сукмани,
Три върви жълтици.
Не че Цена е прочута
И кметова щерка,
И че бащино ѝ имане
Няма брой, ни мярка;
Но че тя е паметлива,
И добра в сърцето,
И защото има очи
Сини кат небето...

И така – цялата поема, от начало до край! С имената на еленските будители Иларион Макариопол-

ни от словото. „Винаги съм подготвена, винаги си имам номер – знам календара на поводите, които дава историята“, сама си казва Илиева, но признава, че с нейните 81 години понякога вече цели строфи се губят от мисълта ѝ. Обаче тя не си прави илюзии, днешните млади не знаят повече от нея в това отношение. Почти всички деца по градини и училища не знаят и стотна от това, което е запечатано в нейната глава. Не разбира защо е така, не го приема. Възпитанието в роднолюбие чрез стихове, песни и изкуство смята за задължително за младите. Тя и нейното поколение учители са посветили живота си на тая кауза. „Много зависи какъв ще стане човек, много зависи от неговия първи учител“, казва Мария. Но е наясно, че по онова време: „Животът беше някак по-друг...“. В тоя си някогашен живот тя спретнала детската градина на язовира – помни „тичането“ покрай ремонта на сградата, помни обзавеждането с мебели от Завод „Победа“... От тая

ти в София заедно със семейството на сестра си Таня, също художничка, професионален дизайнер. Също завършила академията. Мария се гордее и с двамата. „Пешо завърши академията четвърти по успех“, радва се майка му. Дъщеря му, преди да замине за чужбина, също поема по стъпките на баща си в казанлъшката Художествена гимназия.

Докато ми разказва това,

много, много болна... Номерът на телефона, който ми даде за връзка, не отговаря... Нямам никаква представа дали тя ще може да прочете това... Но написаното остава. Също като спомена за един възторжен женски глас, понесен от вечните песни на Вазов, Ботев, Славейков... Гласът на Мария, рецитиращата с плам.

Диана Рамналиева

ПОКАНА

arsenal

Инициативният комитет при Инструменталния завод на „Арсенал“ АД най-сърдечно и с удоволствие Ви кани на поредната традиционна среща – обяд на ветераните – инструменталци, която ще се проведе на 10.12.2016 г. от 12.00 часа в ресторант „Капитал“. Цената на куверта за участие в срещата е на стойност 17/седемнадесет/ лева.

Повече информация на телефони:
0431 6 47 51 – от 7.30 до 16.30 часа
0884 599072 – Благоев Благоев
0884 134513 – Стефка Гевгалова.

„АРСЕНАЛ“ Е ЕТАЛОН

Продължение от стр. 1

„Арсенал“ отдавна е мярка, еталон за това в регионален, дори и в национален мащаб, със своите социални програми и мерки по отношение на увеличаването на работните заплати, както и с други бонуси. От нас гледат, каза по време на срещата Николай Ибушев.

Като основен проблем пред работодателите той посочи проблема с кадрите и тяхното качество, като препоръча и синдикати, и държава да работят основно в тази посока, тъй като „кадрите решават всичко“. „Арсенал“ си има ноу-хау в това отношение и не случайно няма ръководител в региона от голям мащаб, който да не е почерпил от това ноу-хау или да не е бил част от екипа на фирмата, допълни той, като припомни едно от емблематичните определения за „Арсенал“ като „ковачница на кадри“.

Проблемът с кадрите и тяхното качество е от 10-15 години, но засега за него само се говори, каза още пред участниците в срещата Николай Ибушев.

Той сподели за усилията, трудностите и предприетите мерки отстрана на ръководството на дружеството в това отношение: стипендиантски програми, нови паралелки за обучение в местната Про-

фесионална гимназия „Иван Хаджиенов“, бонуси и стимули за най-добрите, програми за квалификация и преквалификация на кадрите, възмож-

ности за кариерно развитие, които КНСБ ще реализира в над 420 малки и средни предприятия в страната на база опита на 100 големи фирми, ще бъдат запознати държавните

мита в малките - чрез различни дискуссионни панели, форуми и срещи с представители на управляващите органи и представители на работни-

КНСБ. Участие взеха и директори на различни направления в „Арсенал“, началници на отдели, експерти, синдикалисти от КНСБ и КТ „Подкрепа“.

Според статистиката на Международната организация на труда /МОТ/ за миналата година, всеки пети наеман работник в света е бил зает в мултинационална компания, верига или голяма фирма и този дял ще расте. Според прогнозни данни за годината на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие и на Световната търговска организация /СТО/, между 60 и 80 на сто от световната търговия се осъществява със стоки и услуги, произведени от глобалните вериги за доставки. Статистически данни на Конференцията на ООН за търговия и развитие показват, че относителният дял на световната търговия, който зависи от международните производствени вериги на многонационални компании, е 80 на сто.

В този смисъл споделянето на добрите практики от големите вериги към техните доставчици и подизпълнители и внедряването им в трудовия процес и отношения ще става все по-значим и определящ фактор не само за подобряване условията на труд.

„Трибуна Арсенал“

ности за кариерно развитие, но въпреки това проблемът остава. Според него тази ситуация няма как да се промени без сериозни усилия по отношение на необходимото в професионалното образование, така че училищата да произвеждат готови за работа кадри, и без подкрепата на държавата в това отношение. Ибушев изрази надежда, че с изводите и констатациите, натрупания опит от проекта,

институции и правителството, с цел предприемане на конкретни мерки и политики.

Една от основните дейности на проекта на КНСБ конкретно цели проучване на проблемите на производствените вериги и големите предприятия в страната. За подобряването на инфраструктурата и знанията на мениджърите и работниците от малките и средни предприятия проектът предвижда проучване и пренасяне на опита на голе-

ците. Експерти на различни нива от „Арсенал“ са поканени да се включат в проекта като лектори и за споделяне на добри практики.

В срещата, проведена се в дружеството, участваха и лидерът на Синдикалната федерация на машиностроителите „Метал-Електро“ Асен Асенов, регионалният представител на КРИБ Иван Панчев и Николай Недев, изпълнителен секретар по колективното договаряне в

ОМБУДСМАНИТЕ ИСКАТ ОТМЯНА НА ТЕЛЕФОНИТЕ В АСАНСЬОРИТЕ

Да се отмени изискването за монтиране на аварийно алармено устройство в асансьорните кабинки, въведено като изискване в промяната

широко заседание на УС на Националното сдружение на местните обществени посредници, домакинствано от Гинка Щерева, об-

монтирането на телефон за двустранна връзка в никакъв случай не прави технически неизправния асансьор по-безопасен. Във всички асан-

сори кабинки има номерата на телефоните на обслужващата асансьорна фирма, а и почти всеки гражданин вече има мобилен телефон“, пишат в мотивите към искането си местните обществени посредници.

Според тях, тази предвидена законодателно съпоструваща мярка няма да подобри безопасността в експлоата-

цията на асансьорните уредби. Те предлагат усилията в дейността на контролните органи, специализираните фирми и етажните собственици, да бъдат насочени към оценка на състоянието и правилната поддръжка и експлоатация на асансьорите, където са истинските причини за зачестилите аварии и злополуки.

Според местните омбудсмани, правото да се монтира такъв аварийен телефон трябва да е на етажните собственици, които сами да преценят, а не да бъдат задължавани.

В някои от големите градове крайният срок за монтирането на такива аварийни телефонни уредби, който е до края на тази година, както и заплахите отстрана на фирмите, поддържащи асансьорните уредби за спирането на асансьорите, вече предизвикват недоволство.

на чл. 38, ал. 2 от 62-ро Постановление на Министерския съвет от 2014 година. Това поискаха в официално писмо за съдействие обществените посредници на общини в България, членове на Националното сдружение на обществените посредници, до националния омбудсман Мая Манолова. Писмото е резултат от раз-

широко заседание на УС на Националното сдружение на местните обществени посредници, домакинствано от Гинка Щерева, об-

ществен посредник на Казанлък. Като мотив за исканата отмяна местните обществени посредници посочват факта, че това е по-скоро лобистка, отколкото техническа и загрижена мярка за здравето и безопасността на хората.

„На всеки технически грамотен човек е ясно, че

асансьорни кабинки има номерата на телефоните на обслужващата асансьорна фирма, а и почти всеки гражданин вече има мобилен телефон“, пишат в мотивите към искането си местните обществени посредници.

Според тях, тази предвидена законодателно съпоструваща мярка няма да подобри безопасността в експлоата-

цията на асансьорните уредби. Те предлагат усилията в дейността на контролните органи, специализираните фирми и етажните собственици, да бъдат насочени към оценка на състоянието и правилната поддръжка и експлоатация на асансьорите, където са истинските причини за зачестилите аварии и злополуки.

Според местните омбудсмани, правото да се монтира такъв аварийен телефон трябва да е на етажните собственици, които сами да преценят, а не да бъдат задължавани.

В някои от големите градове крайният срок за монтирането на такива аварийни телефонни уредби, който е до края на тази година, както и заплахите отстрана на фирмите, поддържащи асансьорните уредби за спирането на асансьорите, вече предизвикват недоволство.

На разширеното заседание на УС на Националния съвет на Сдружението на обществените посредници в България присъстваха 9 от всичките 12 омбудсмани.

На форума си посредниците между гражданите и различните институции приеха и Декларацията на Народното събрание, в която за пореден път настояват институцията на Обществения посредник да бъде изградена в местното самоуправление, поради доказаната вече 13 години нейна необходимост. Обществените посредници

Деляна Бобева

...ПАРКИНГ САГА Продължение от стр. 1

Със съществуващите 312 паркоместа на стария паркинг общо местата за паркиране пред Западния портал на „Арсенал“ вече са 593.

Не сме преставали да търсим различни варианти за увеличаване на местата за паркиране в близост до Западния портал, но към момента това, което може да се направи, за да се облекчи частично проблемът, е пред Централния западен портал да бъде разширен старият паркинг в посока към бившето заведение – ресторант „Китките“, което се намира в южния край на паркинга. Имотът не е собственост на „Арсенал“. Затворен е и не работи повече от 7 години.

Готов съм да финансирам това разширение, ако успея да разширим паркинга в посока на този имот, но, ако павилионът се премахне. С годините това място се е превърнало в своеобразна язва, поясни изпълнителният директор.

Години наред арсеналското ръководство води преговори със собственичката на терена, който е 691 кв. метра и на практика от всички страни е забоколен с имоти на „Арсенал“, но без излаз към главния път. До момента разговорите са без успех. Проблемът се оказва цената.

Стопаните на имота от 691 кв. метра настояват за цени от порядъка на 72 лева и нагоре на квадратен метър за имот извън регулацията на града.

Стопанката на имота, в който се намира павилионът на

неработещото от 2009 година заведение - Ваня Колева, не е съгласна с цената, която ѝ се предлага от „Арсенал“ и години наред води съдебни дела с Община Казанлък за осигуряване на достъп към имота ѝ за отстъпено право за преминаване. За да бъде дадено такова, се изискват становищата и съгласуване с КАТ и Агенция „Пътна инфраструктура“. До момента собственичката на имота не е представила одобрен документ за изход към главния път от тези две институции, но е депозирала сума в Община Казанлък за предоставянето на такова отстъпено право за преминаване в размер на 12 800 лева. Предлаганият вариант - да се пресече тротоарът, като се отвори на практика ново кръстовище до павилионите за вестници и магазина отпред, не е одобрен и не се одобрява от нито една от двете институции - КАТ и АПИ. Така този имот остава без възможност за изход към пътя и го превръща във вътрешен, но чужд, заобиколен отвсякъде от имоти на „Арсенал“.

На практика, за да се осигури коридор за достъп на автомобилите на паркинга, се налага да бъдат „изядени“ от него 30 места от съществуващите. Отделно 45 автомобила се събират на тези 691 кв. м. - или този имот оцелява арсеналци със 75 паркоместа.

За момента решение на въпроса няма: от една страна собственичката на бившия

ресторант „Китките“, заобиколен от всички страни от имоти на „Арсенал“, от година е със спрени дела срещу Общината. На три от тях е имало и представител на „Арсенал“. В същото време Колева не отстъпва от исканата за имота цена, която определя на „минимум 50 хиляди лева“, за терен извън регулацията на града. Няма и скорозна визия проблемът с отстъпеното право на преминаване да се реши.

На мен този имот не ми пречи, заяви стопанката на Ваня Колева. От друга страна арсеналци негодуват срещу недостигащите паркинг места и все по-шетащият към порталите на „Арсенал“ градски паяк. На свой ред ръководството на фирмата не се е отказало да търси варианти. То се обръща и с молба за съдействие сред работещите и служителите, ако могат да окажат помощ или познаят стопаните на имота за разрешаването на проблема и постигане на съгласие.

Докато паркинг-сагата по изнудването продължава, паркиращите работници и служители на фирмата трябва да знаят, че независимо от недостигащите места, паркирането по творчески начини на различни терени следва да е такова, че да не създава опасности и предпоставки за ПТП за всички останали участници в движението. И да пази зелените площи.

„Трибуна Арсенал“

РАБОТА И ПРОФЕСИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

Най-голямата фирма в областта на машиностроенето и промишлеността - „Арсенал“ АД в Казанлък, търси да назначи работници и специалисти за дългосрочен договор: Със средно образование:

1. Специалисти със средно техническо образование, с ръководен опит на нисово ниво
2. Конструктор ОВК
3. Техник -механик ХПТ
4. Кранист- с документ за правоспособност
5. Заварчици- с документ за правоспособност
6. Аргончици
7. Електроерозисти
8. Резбошлайфисти
9. Оптически шлайфисти
10. Заточвач
11. Електромонтьори
12. Машинни оператори на металообработващи машини с ЦПУ
13. Настройчици на металоорежещи машини
14. Стругари
15. Оператори на преса за метал
16. Шлайфисти, кръгъл и плосък шлайф
17. Ел. монтьори
18. Фрезисти
19. Стрелец - изпитател
20. Машинни оператори производство експлозивни вещества
21. Машинни оператори производство пластмасови изделия

Обучаваме желаещите без професионален опит!

Най-атрактивното заплащане в региона.

+ 150 лв. допълнителен бонус за отдалеченост за работещи от община Стара Загора и Габрово.

+ 60 лева ваучери за храна ежемесечно.

Столово хранене и други бонуси.

Социални придобивки за работещите, възможност за безплатни почивки на море.

На територията на „Арсенал“ АД има и фирмена детска градина.

За повече информация за обявените свободни работни позиции - Отдел „Личен състав“ на фирмата, телефон: 0431/5 77 47.

Документи и формуляри за кандидатстване за свободните позиции могат да бъдат изтеглени от сайта на фирмата www.arsenal-bg.com/kadri или да бъдат получени от Пропуски на централен портал от 7:00 до 17:00 часа. Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в Приемната на „Арсенал“ АД Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис №94 от 8:30 до 15:30 часа, всеки работен ден.

Търсят се химици

„Арсенал“ АД - гр. Казанлък търси трима специалисти - химици за нуждите на новосформиращо се звено.

Търсят се:

- технолог- термист
- технолог заварки
- химик-технолог.

Кандидатите следва да имат средно специално или висше образование. Повече информация за позициите на мобилен номер: 0888 102075 - г-н Рачев

ЛЯТО 2017 arsenal

Хотел „Арсенал“ - Несебър

ЦЕНА НА АПАРТАМЕНТ В ЛЕВА ЗА РАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

Нисък сезон	Среден сезон	Висок сезон
1.06 - 24.06	25.06 - 15.07	16.07 - 26.08
3.09 - 25.09	27.08 - 02.09	

120 лв. 138 лв. 162 лв.

• ДОПЛАЩАНЕ ЗА ТРЕТИ ВЪЗРАСТЕН В АПАРТАМЕНТ НА ДОПЪЛНИТЕЛНО ЛЕГЛО - (ВСИЧКО ВКЛЮЧЕНО - ALL)

50 лв. 57 лв. 69 лв.

• ДЕЦА ОТ 0 - 6 г. - БЕЗПЛАТНО

• ДЕЦА ОТ 6 - 12 г. - 50% ОТ ЦЕНАТА ЗА ВЪЗРАСТЕН

30 лв. 34,50 лв. 40,50 лв.

ЦЕНА НА АПАРТАМЕНТ В ЛЕВА ЗА НЕРАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

Нисък сезон	Среден сезон	Висок сезон
1.06 - 24.06	25.06 - 15.07	16.07 - 26.08
3.09 - 25.09	27.08 - 02.09	

134 лв. 153 лв. 180 лв.

• ДОПЛАЩАНЕ ЗА ТРЕТИ ВЪЗРАСТЕН В АПАРТАМЕНТ НА ДОПЪЛНИТЕЛНО ЛЕГЛО - (ВСИЧКО ВКЛЮЧЕНО - ALL)

55 лв. 63 лв. 76 лв.

• ДЕЦА ОТ 0 - 6 г. - БЕЗПЛАТНО

• ДЕЦА ОТ 6 - 12 г. - 50% ОТ ЦЕНАТА ЗА ВЪЗРАСТЕН

33,50 лв. 38,25 лв. 45 лв.

Отстъпки при ранни записвания:

01.01 - 31.01.2017 г. - 40% от цената

01.02 - 29.02.2017 г. - 35% от цената

01.03 - 31.03.2017 г. - 30% от цената

01.04 - 30.04.2017 г. - 25% от цената

01.05 - 31.05.2017 г. - 20% от цената

• Плащане - ранни записвания ДО КРАЯ НА ПОСОЧЕНИЯ ПЕРИОД ЗА ОТСТЪПКА

За повече информация - СК на КНСБ в „Арсенал“ Казанлък.

Телефон: 0431 622 07 или GSM: 0888 58 26 73

Продължение от стр. 1

ЖЕНИТЕ РАБОТЯТ ПОВЕЧЕ...

В доклада са изследвани 144 страни по света. Традиционно скандинавските страни са начело в напредъка към постигането на икономическо равенство между мъжете и жените.

Исландия, Финландия, Норвегия и Швеция и изненадващо - Руанда, попадат в топ пет на подреждането. По този показател България се класира на 41-во място, като тук дори изпреварват САЩ, които заемат 45-та позиция.

Според данните на СИВ жените в България печелят по 1 долар за същата работа, за която мъжете получават по 1.54 долара.

Източник: <http://www.economy.bg/>

Николай от портала:

ВЪРШИМ СИ РАБОТАТА

Работата като отговорник на Западния портал на Николай му харесва. Първо бил отговорник на Транспортния портал. Там е малко по-различно, обяснява Иванов, но по същество ангажиментите са еднакви. По 4-5 хиляди лица и двойно повече очи минават като на филмова лента пред погледа на Николай всеки ден. Вече е започнал да ги запомня, разпознава

Всъщност, идването му тук не е първата му работа в казанлъшката оръжейница. Работил е и в тежките години за фирмата в средата на 90-те. Но тогава било различно. По това време едва ли не всеки втори излизал от работа с по нещо за вкъщи – инструмент, винкелче, кой каквото му трябвало. Сега вече далеч не е така, арсеналци са разбрали, че да изнесеш нещо

ки алкохолни промили не съм виждал дори в полицейския ми опит, чуди се Иванов на човека, решил в това състояние да иде на работа. На следващия ден нарушителят пробвал с резултат от 2.90 промила... Пак не му се получило, естествено.

Проверките за алкохол, физическите проверки при съмнения за кражби, специфичните пропуски на лични и служебни автомобили, предотвратяване опитите за влизане на работа без пропуск, насочването на външни, неработещи тук, лица за спазване на отделния за тях ред, са част от работата на мъжете в униформа край арсеналските портали. Николай отчита, че въведеният от ръководството режим, настоятелното му следване, както и техническите средства за неговото прилагане, дават резултат, така че да не е вече „като едно време“. Едно време да идеш на работа с бутилката ракия, за да почерпиш колегите си я за рожден, я за имен ден, я за бебе, я за внуче, я за зет, снаха, абитуриент и прочие семейни поводи, било направо практика.

Ваня често приключва след 17.30, часът, в който си тръгват за вкъщи служителите на Общината. Ваня е човекът, който отговаря за всички тях, тя е секретар на Община Казанлък, един

Най-масовото скупчване е на излизане точно тогава, тогава е и най-трудно на служителите от портала, но, както за всичко, тук има правила – потокът се разделя на две. Спазват ли

Николай Иванов. След броени дни, на Никулден, именик. Но още преди това – арсеналски отличник, един от фирмената Алея на славата. Не знае защо е там, само предполага. Преди няколко месеца, като част от охранителното звено на казанлъшката оръжейница, Николай дава предложения пред своите преки ръководители за подобряване на мерките по сигурността. Предложенията му били приети. Николай не крие, че това го учудва – в държавните структури, където той качва доста стъпала в различни РПУ-та, не е толкова лесно, нито става бързо началството да възприеме идеите на редовия служител. В „Арсенал“ обаче това е факт, размишлява си един от мъжете в униформа, който всяка сутрин посреща хилядите през главния фирмен портал. Да посрещат и изпращат, това е работата на тия мъже, но не само: те са пряко отговорни за сигурността в огромното предприятие, което е част от системата на стратегическите обекти у нас. Затова никога не бива да се учудва от сериозния им вид, нито да се обижда от строгите им погледи – те просто си вършат работата.

отделните физиономии в огромното множество. Цял живот е работил с хора. За тая професия, полицейската, бдителността е задължителна. Иванов не крие, че има сериозен професионален опит в преследването на престъпния свят в региона. Повечето време е работил с трудния контингент на община Мъглиж. Познава на пръсти терена на Ветрен и Зимница. Както и хората там. Бил е редови патрул, командир на патрулка, младши полицейски инспектор, рабо-

извън портала си е чиста кражба. „Дисциплината е силно подобрена, единични са случаите на опити за кражби“, казва Иванов. Охранителите са се научили да разпознават по поведението хората, които са „свили“ по нещо за вкъщи. Както и тези, които влизат за работа недоспали или направо пияни след среднощен купон. Такива работници и служители във фирмата не се допускат до работните им места, всички арсеналци са подписали инструкциите, които след-

Почерпките по цехове и канцеларии някога били навик

Вече не е така. Дори за пушенето има определени места, извън които за запалена цигара се глобява. Не се пуши и на портала. „Така че – на Никулден ще се черпим с колегите само с бонбони“, смее се Иванов, но за него това е нормално. Шаран, разбира се, ще има. На семейния празник. Традицията за рибна за именика е задължителна. Събирането на приятели, също – приятелите стават все по-тесен кръг. Големият празник ще си го направят вкъщи. По-точно, извън къщи – в някой ресторант. Напоследък предпочитат тоя вариант, посрещането на гости у дома вече е

Награждаването

от първите хора в екипа на кмета. Който познава Ваня, знае, че тази ѝ служба не я прави нито по-суетна, нито по-различна от преди за близките си, пък и за гражданите, с които си има работа открито време. Различното е, че напоследък и тя, и Николай имат повече нужда от почивка. Щерката, е пораснала, студентка. Затова двамата имат време да пътуват. „Обичам пътешествията, напоследък, откакто се пенсионирах от полицията, къде ли не сме били“, казва той. Има време и за къщата в Тулово, досегът със селото и земята отморява. Вече ги няма дългите и тежки полицейски графици, работата в „Арсенал“ дава канализирано работно време и регулярна почивка, време за разнообразие. Разнообразие Николай намира и в работния си ден. Среща хиляди хора, има всякакви случаи, много поводи за изява на професионализма в охраната, за която той отговаря тук. Едва ли има друг портал в България, през който да тече такъв мощен човешки поток за броени минути сутрин и особено в края на редовната смяна.

се правилата, винаги е по-лесно, казва Иванов като истински човек, служител на реда. Той наистина е доволен, че арсеналци са хора, които все повече свикват с дисциплината, вникват. Не само, защото са подписали инструкциите на фирмата, а и защото все повече осъзнават, че редът е хубаво нещо. Даже и на празника внимаваха, усмихва се Николай. Той се чувства тук добре, личи му. Не на последно място и поради това, че опитът и знанията му в пряката работа той усеща, че са ценени. Професионализъмът в „Арсенал“ се уважава, затова идват и успехите, разсъждава си един от мъжете в униформа от Централния портал, където посрещат с уважение и любезност в името на реда и сигурността. В името на името „Арсенал“, което уважава още от първите крачки през портала на всеки, дошъл тук за пръв път. Помни се винаги. Не на последно място и заради първото впечатление от момчетата тук. Които обичат да си вършат добре работата.

Диана Нейчева

Със семейството

тил е в дознанието. През ръцете му са минали доста криминални случаи. И тежки престъпления. С тоя опит, вече пенсионер от системата на МВР, Николай се оказва полезен за „Арсенал“.

ва да спазват. Фрапираш случай пред портала наскорото отчел опит на работник да влезе през охраната с рекордните 3.38 промила алкохол в кръвта. Не му се получило. Бил върнат у дома си. „Такива висо-

натоварващо за хора, които имат големи служебни ангажименти и работно време след работното време. В семейството на Николай това не е рядкост – работното време на съпругата му

1500-1800 ЛЕВА Е ЗАПЛАТА, КОЯТО

Това твърди лидерът на КНСБ в България Пламен Димитров.

Има ли визия, г-н Димитров, синдикатът, чийто лидер сте, за това как да помогне на българската индустрия по отношение на проблема с кадрите?

- Да, това наистина е проблемът на проблемите. И мениджъри, и синдикалисти само за това говорим по време на общите си срещи. Аз съм умерен песимист, че се разбира дълбочината на проблема в България на политическите.

Защо умерен песимист?

- Защото те разбират нещото как трябва да го направим, но са на принципа „дай да направим някаква реформа, защото сме на власт сега“. Но тук става дума за нещо далеч по-дълбоко: за промяна на менталитет, на мислене, ако щете и на нагласи, за едно дългосрочно действие, което изисква и много усилия. При това не политически усилия само, а усилия на цялото общество, нагласи на цялото общество, за да се промени начинът на мислене на новите поколения, които идват, за да могат те да разберат в крайна сметка къде е ценността на родината. Засега тези понятия в главите на няколко поколения са на практика празни, няма ги дори. Само думи, нищо повече не означава родината. А всъщност родината започва оттам, че ти си роден тук, тук ти е семейството, родът, държавата. Тук ти е всичко. И около това всичко ти трябва да изграждаш своите ценности. В това число

образованието си, къде ще живееш, какво ще работиш, къде ще родиш дете и всичко останало. Това са дълбоки, радикални промени, които са нужни в главите и ценностите на поколенията. Тези промени обаче не могат да станат за един ден или за една година. Много е пропуснато в тази посока и много е унищожено. Огромен е проблемът в това отношение. И това не е проблем само на образователната система, за да кажем: ето, сега ще реформируем тук или там и ще го решим въпроса. Второто, което трябва да се случи, според нас, е да има системна обвързка от първия ден в училище, като влезе детето, до последния ден, докато излезе. И после - много

е важно в предприятието този младеж също да бъде поет и обхванат от някаква система за обучение, с продължаване на квалификацията, усъвършенстване и ангажимент към дадено предприятие. Сега всичко това го няма. И дори да направим някаква стъпка в системата на образованието, въпреки че сега се почва, все пак е стъпка напред, нещо. А сега какво е? Уж образование, а на изхода няма нищо. Първата мисъл на един младеж, като завърши училище, е как да хване самолета за някъде.

това е съвместна наша грижа. Синдикати и фирми - от една страна. От друга - това е и ангажимент на медиите, на обществото, които трябва да покажат на младия човек още докато учи, че е атрактивно да работиш в България в дадена фирма, при дадени условия. Да му покажат реалните възможности за него: ако работи в нея, какво може да очаква, да вижда перспектива този млад човек. Сега това го няма в масата случаи. И стигнахме до най-големия въпрос - заплащането. Каквото и да си говорим, атрактивното заплащане може да задържи хората тук, дори и при не толкова добри условия за работа.

Защо е така според Вас?

- Защото младият човек не вижда атрактивността на условията, при които ще отиде да работи тук, в България, а

трибуна
arsenal 10

Продължение от стр. 1

Иди и виж

8 декември, 17,30 часа – площад „Св.втополис“

Запалване на коледната елха и коледните светлини в Казанлък

*****

9 декември - 18 часа - ЛХМ „Чудомир“

Благотворителна годишна изложба от творби на възпитаниците на Школата по изобразително изкуство „Ренина“ с ръководител художничката Ренина Лекова. Целта на благотворителната експозиция-базар е всеки от бъдещите художници да предостави свои творби, създавани в годините, с благотворителна цел. Идеята е всяка създадена от детските ръце красота да намери своя нов притежател. Като напълни сърцето и очите му с красота.

Със събраните по този начин средства възпитаниците на школата ще могат да подпомогнат своята дейност и да закупят материали за работа.

Добре дошли сте! Доброто често няма име, но затова пък е безценно.

*****

В дните до Коледа – Коледни работилници и арт ателиета, както и благотворителни продажби на различни коледни артикули - галерия „Ателието“, библиотека „Искра“ и Дневен център за деца - Казанлък.

Как ще работим и как ще почиваме?

Общо 6 почивни дни ще имат работещите в „Арсенал“ по време на предстоящите Коледно-новогодишни празници през декември. Заради изключително натоварения производствен график, за разлика от предишни години, през този декември арсеналци ще почиват съобразно общите официални почивни дни за този период.

Почивни ще са дните около Коледа – 24, 25 и 26 декември – събота, неделя и понеделник, и дните около Нова година – 31 декември, 1 и 2 януари – също събота, неделя и понеделник.

Няма да има отработване на съответните почивни дни.

За рождениците в този период празничните торти-подаръци ще се получават по следния график:

На 23 декември - петък, торти ще получават родените на 23, 24 и 25 декември. На 27 декември - вторник - торти ще получават родените на 26 и 27 декември.

В последния работен ден на годината - 30 декември, торти ще получават родените на 30 и 31 декември и на 1-ви януари.

В първия работен ден за новата 2017 година - 3-ти януари, тортище ще получават родените на 2-ри и 3-ти януари.

С оглед на предстоящите празници следващият предпразничен брой на вестник „Трибуна Арсенал“ ще излезе на 21 декември – сряда.

Още за почивките през новата година:

На едно от последните си заседания Министерският съвет прие внесени от социалния министър Зорница Русенова промени в Кодекса на труда, които целят да се прекрати разместването на почивните дни през годината. Промените обаче следва да се одобряват от Парламента.

Според социалното министерство ефектите от сливането на празници са проговорчиви и по-скоро негативни. Сред мотивите за промяната са нарушена комуникация в реално време между бизнеса, институциите и други партньори в чужбина, защото почивните дни по календар се размиват в различните държави. Отработването в такива случаи на дългите почивки в съботни дни и на практика по-малката почивка водят до по-слаба ефективност и производителност на работната сила, допълнително натоварване, преумора в отделни моменти и стрес на работното място. Промените целят и гарантиране на равен брой работни дни през всяка календарна година и избягване

Празнично!

308 са именниците на „Арсенал“, които ще вдигнат наздравници и ще почерпят за здраво име и берекет в един от най-тачените и вкусни български празници - Никулден, 6-ти декември. Ден, в който, освен носещите името на светеца Чудотворец и закрилник

Николай, повод за празнуване и тежки софри имат и bankerите, и хората на парите.

Сред арсеналските именници най-личен е изпълнителният директор Николай Ибушев, който е един от 162-мата арсеналци, кръстени на светеца, закрилник на морето и моряците и събдващ чудеса.

27 са арсеналците с име Никола, Николетите са едва 2, за сметка на Николинките, които са 26. Една-единствена е Никол и близо стотина са останалите празнуващи с имена, производни на Никола и Николай, с празник на 6-ти декември.

На всички тях: да им е вкусна трапезата, много здраве и късмет, добри дни и нови хоризонти, пожелава екипът на „Трибуна Арсенал“!

не на работата в събота.

Сред предложенията на социалния министър е и промяна при ползването на празничните дни, в случаите когато официалните празници, без Великденските, съвпадат със събота и неделя. Тогава е предвидено те да се ползват в първите работни дни след тях, тоест - да почиваме в понеделника след празника. Ако парламентът приеме промените и те влязат в сила от Нова година, 2-ри януари ще се окаже почивен ден, защото е понеделник.

Ако предлаганите и подкрепени от бизнеса промени станат факт, след решение на кабинета в оставка, то въпреки тях през новата 2017 година пак ще се радваме на повече по-

чивни дни.

Ще го усетим още в началото на годината, когато след официалния неделен 1 януари ще добавим към почивката понеделник - 2 януари. И то без да го отработваме.

Бонус почивен понеделник ще получим и на 8 май, тъй като Гергьовден догодина ще празнуваме в събота.

През май се очертават още две ваканции - тридневна около 1 май и едnodневна на 24 май.

Единствената четирidневна почивка ще е от 14 до 17 април около Великденските празници.

„Трибуна Арсенал“

ЩЕ ЗАДЪРЖИ МЛАДИТЕ ТУК

С уговорката, че „не може без нищо да искаш нещо“.

Какво разбирате под атактивно заплащане в качеството Ви и на синдикалист?

- За всеки това е различно число. И това е другият голям проблем. Защото, когато някой започне да смята в евра, той все повече започва да гледа навън. Нашата функция като синдикат, и това се стараем да правим, е да припомним сравненията, като ги изравним. Аз твърдя, че ниво на заплащане от порядъка на 1500-1800 лева месечно ще може да задържи младите. Това са нива на заплащане, които, когато ги достигнем в средното, масово ниво, не в София и в някои определени специалности и професии, а масово, аз мисля, че този „пуш ефект“, който има сега - младите да заминават навън, ще бъде овладян. Защото веднага младият човек ще си направи сметката колко пари ще има навън, като махне разходите, плюс дискомфорта да си далеч от родители и приятелите, веднага „удря чертата“ и разбира, че няма вече смисъл при едно такова заплащане той да търси варианти за реализация навън. Тогава вече оставането тук започва да натежава. Аз съм говорил с много млади хора и твърдя, че това е средното ниво на заплащане тук, което би ги мотивирало в масовия вариант да остават в родината си - 1500-1800 лева. Тук изключвам компютърните специалисти, които получават над 4 хиляди лева и нагоре, примерно, както и банковите служители, но 1500-1800 лева, според мен, са нивата на заплати, които могат да задържат младото поколение тук. Това е атактивното предложение за тях. Но тук идва сега и другият много важен момент: че за тези нива на заплащане те трябва да имат съответните нива на компетенция и знания, на възможности и умения. Един вид - да си ги заслужат тези пари. А те ги нямат. И ето го това голямо разминаване между очаквания и възможности, които провокират и търсенето на работа зад граница. Мисленето е това: защо пък да не отида навън да ги изкарвам тези пари, като не правя кой знае какво и не ми се изисква кой знае каква квалификация, след като за същите пари тук ще трябва да съм квалифициран. И тук идва големият проблем. Заработването на тези пари минава през обучението на възрастен. Защото тези сега, които са на 18, 20, 25-30 години, те вече са излезли от образователната система, тях сме ги изпуснали и ще е нелогично да бъдат поети от обучението на възрастни, ако искат да получават такива нива на заплащане. От своя страна този млад работник трябва да положи усилия, старание, за да достигне тези нива на квалификация, защото такива квалифицирани кадри трябва на фирми като „Арсенал“. Не може без нищо да искаш нещо. Това е положението. Също като Параграф 22: въртим се в омагьосан кръг

и търсим кое е първичното и кое не. Като говоря с мениджърите на фирми, те казват: „Ние не можем да дадем тези пари, докато те нямат съответните умения“. И са прави. От друга страна, като говориш с младите, те пък казват: „Е, да де, ама с тези пари, които ми дават, то доникъде“. И тук някъде се къса връзката.

обаче да получат по-голяма заплата, отколкото им дават, е винаги с една идея повече и по-напред от това, което имат. Да, 1000 лева са много, но той чак примерно 1200 или 1300 лева. И ще бъде прав, и никой не може да му се сърди, че той чак повече, защото такъв е животът. В края на краищата всеки се сравнява с този край

бъдеще и занаяпред.

Явно ценността на труда е разпита?

- Да, това е проблем на целия ни преход. Стана лесно да спечелиш на комар, на игри, да откраднеш нещо. И ценността да работиш, за да спечелиш, доскоро беше някак обругана, непрестижна.

Президент на най-големия синдикат в България - КНСБ, от 2011 година. Инженер по образование, роден в Русе. Завършил е Военноморското училище във Варна, магистър по управление на човешките ресурси от Пловдивския университет. Има последващи специализации по индустриални отношения и мениджмънт, професионално обучение и кредитни съюзи. 53-годишен. Владее английски и руски език.

Лидерът на КНСБ посети „Арсенал“, за да представи пореден нов проект на синдиката, с опция местни специалисти да участват в него.

Визитата стана повод и за разговор за един от най-важните проблеми на страната, определен от изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев като „проблем на проблемите“, а именно - въпросът с качеството и квалификацията на кадрите за българската индустрия и машиностроенето.

Не е ли точно тук ролята на синдикатите да обяснят на работодателите всичко това? Връзката между добротата заплащане и добрите умения, между необходимостта да се образоваш и квалифицираш цял живот, както и за необходимостта от поколенческа приемственост, от фамилен приемственост, ако щете, още повече в големи фирми като „Арсенал“.

И не са ли именно синдикатите тези, които разглеждат работещите да искат повече, отколкото реално имат като умения и компетенции?

- Не мисля. Навсякъде по света синдикатите са това, което хората са ги направили. Тоест, те са ги направили, за да могат да изразяват техния интерес и стремеж. Естественият стремеж на човек е да иска повече. А, за да дава повече човекът, това е изискване на мениджмънта. Така е навсякъде по света. Нашата доминанта е да изразяваме очакванията и стремежа на човека да иска повече. Е, тук сте права, че наш ангажимент е ние да обясняваме, че, за да искаш повече, трябва да даваш повече. Или че трябва да имаш повече компетенции. Поне това. И тук се събират на едни позиции с мениджмънта. Очакванията на хората

него и иска да има това, което имат и другите. Нормален е стремежът всеки да иска да живее по-добре. Аз не мисля, че синдикатите по света правят друго. Аз не бягам от отговорността, тя се споделя, когато устойчивостта на фирмата, каквато е тук в „Арсенал“, се вижда в дългосрочен план. За съжаление, в много други фирми не се вижда това. И там тази връзка: между целите на фирмата и очакването, че трябва да печелим повече заедно - мениджмънт и работници, за да го споделим, отсъства. Но има и много примери на лоши практики, при които много се печели, но не се споделя с никого, а се отнася в банковите сметки. През изминалите 25-26 години хората се нагледаха на това. Има си много причини хората да са скептични към случващото се. Друг е въпросът, че за мен е необяснимо защо в ситуацията на възвръщането на „Арсенал“, след като фирмата мина през много трудни и тежки периоди, които са вече назад във времето, защо няма връщане в главите, в мисленето на фамилините поколения и на фамилините работещи на „Арсенал“ за преориентиране на своите деца тук. Защото, когато виждаш, че фирмата ти се развива и расте, няма логика да не посветваш и детето си да работи в нея, за да има

Има ли кураж КНСБ да постави въпроса за квалификацията на кадрите на масата и пред новото българско правителство с категорично настояване за държавна политика и спешни мерки по този проблем?

- Да, разбира се. Ние и сега го правим.

... но няма резултат. Или поне видим.

- За съжаление е така.

А дали не е дошло времето за някакъв вид рестрикции по отношение на това: след като държавата е финансирала обучението ти, да си длъжен да работиш определено време в дадена фирма или по професията си, преди да поемеш навън, ако искаш?

- С рестрикции нищо не се решава. Нужно е да има едно огромно обединение на целия бизнес, на всички синдикати, на всички политически ключови фактори, на медиината среда, на академичните среди, на тези, които обучават някого за нещо, за което няма пазар и нужда, но му дават пари за това, затова казвам специфични академични среди. И при една такава широка рамка и ангажимент аз съм умерен оптимист, че можем да

намерим съгласие. Ще кажа обаче отново: започвайки от ценностите, които трябва да бъдат възприети в съгласие и които трябва да бъдат възстановявани в бъдещите поколения. Много усилия ще са нужни в тази посока: и в образователната среда, и в създаването на една устойчива система за обучение на възрастните, която ние нямаме, но по света я има. Система, в която да е ясно, че работникът постоянно се учи и учи, защото работи в дадената фирма и тя се грижи за него. Но и той се грижи за нея. Тогава има ангажимент работникът, когато фирмата започне постоянно да инвестира по този начин в него. И тогава и краденето на кадри няма да е толкова лесно, защото го има двустранният ангажимент: и на работника, и на фирмата. Това не са революционни стъпки, тях ги има по света, те работят и дават резултати, видими при това. Но тези стъпки, не революционни, но устойчиви, ако ние ги приемем и приложим, мисля, че в следващите десет години имаме шанс и можем да променим нещо. Това е хоризонтът. По-бързо няма да стане. Но, ако не почнем - няма да променим нищо.

Кое е първото нещо, което КНСБ ще поиска от новото правителство?

- Има радикална нужда от промяна на трудовото законодателство, което формира и определя цената на труда. В сегашните норми има редица дупки, които са празни, оставили са ценообразуването в много от фирмите, особено в малките фирми, буквално произволно: според цвета на очите се решава кой колко да получава. За мен пазарът на труда трябва да бъде подкрепен със законова рамка, която да може по-ясно да определи как се формира основната заплата на човек, как се формират бонусите, доплащанията, как се гарантира заплатата, когато той си изпълнява трудовите ангажименти. Защото в момента не е точно така. Има ред неща, които са празни, дупки. Проблемът за кадрите очевидно няма как да не бъде сложен на масата, защото той е проблем номер едно.

460 лева минимална работна заплата още три години? Това реалистично ли е?

- Не, няма как да стане. Това е абсурд! Минималната заплата, всички доходи в следващите няколко години ще вървят нагоре с двуцифрено число. 10% минимум, 12% -15% и нагоре, това ще са нивата. Това, което се прави например в „Арсенал“, е не само защото тук имат възможност, а и защото пазарът го изисква. Пазарът налага там, където има квалифициран работник, той да бъде заплатен добре, за да бъде задържан.

ИСАК СИНГЕР

Колоритният изобретател, баща на 24 деца,
най-добрият приятел на шивачките по целия свят

Мечта за театъра. Исаак Сингер е роден на 27.10.1811 г. в Питсбург, щата Ню Йорк. Той е осмото дете в семейството на евреи - емигранти от Германия - Адам Райзингер и първата му жена Рут Бенсън. Бил непослушно дете. Когато бил на 10 г., родителите му се развеждат. Момчето не харесва машехата си и на 12 г. напуска дома си. Заминава при по-големия си брат, който имал магазини за машини в Рочестър. Там за пръв път Исаак проявил дарбата си да се занимава с техника, което по-късно ще му донесе слава и богатство. Бил добър помощник-майстор, но работата на едно място бързо му омръзнала и младият Сингер станал пътуващ актьор. Да играе в театъра било неговата мечта, от която не се отказал до 40-тата си година. На 19 г. се оженил за Катрин-Мария Хейли, която му родила две деца. След 6 години в Балтимор той ще срещне онази единствена жена, с която ще живее до 1862 г. - Мери Ан, родила му още 6 деца.

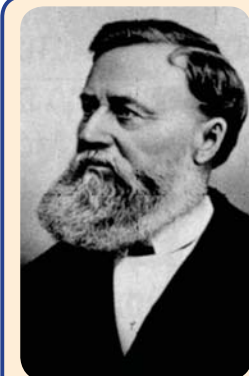
Първите изобретения. През 1939 г. Сингер придоби-

на. Тя била доста по-малка в сравнение с останалите модели и с по-проста конструкция, но имала недостатък: конецът често се завързал. Днес движението на иглата нагоре-надолу изглежда най-естествено нещо на света, но през 19 в. това не било така. Сингер бързо съобразил, че тази конструкция се нуждае от съществена доработка. И направил това само за 11 дни: сменил местата на тъканта и механизма за шиене. Разположил совалката хоризонтално и така, не само че улеснил достъпа до нея, но и постигнал ефекта на движение на иглата нагоре-надолу, а не както било дотогава - в кръг. Конецът вече не се усуквал. Конструирал и работен плот и краче за притискане на плата, въвел зъбно колелце в плата за придърпване на плата. За да бъде шиенето непрекъснато и, за да може да се работи и с двете ръце, по-късно снабдил машината и с крачен педал. Моделът бил прост и практичен и можел да бъде управляван от всяка домакиня, без да са нужни специални умения и знания.

совалка. Свързването им съдавало здрав шев, но иглата се движела хоризонтално, зашивайки тъканта само в права линия. Не успял да продаде нито един екземпляр в САЩ, Хауи заминал за Англия, но и там не срещнал добър прием на пазара. Живее мизерно,

най-големият производител на шевни машини в света. През 1867 г. създал и първия задграничен филиал - в Шотландия. През 1870 г. били произведени над 127 хиляди машини, а през 1875 г. - повече от 200 хиляди. Според някои данни, фирмата на Сингер била една от първи-

тръл парк жълтата му карета, винаги в компанията на жена. Сингер имал общо 24 деца - законни и незаконни. Бил грихлив баща. Жената, с която най-дълго е бил - Мери Ан, го напуснала заради Мери Мак-Гониъл, която му родила 5 деца и с която избягал в Лондон, след като бил арестуван заради двуженство и освободен под гаранция. Твърди се, че имал и още едно семейство - с Мери Уотърс, от която имал дъщеря. Последната му жена Изабела - от 1863 г., млада францужойка, смятана за прототип на Статуята на Свободата, с която живеел в Европа, му родила 6 деца. След смъртта му в различни краища на света се появили още петима наследници.

Изписват името му по различен начин: Исаак/Исаак и Сингер/Зингер, последното - от singen, от нем. пия, т. к. звукът от шевната му машина наподобявал песен.

Исаак Мерит Сингер /1811 - 1875/ никога не е имал претенции да бъде смятан за първооткривател на шевната машина. Но с най-сполучливия си модел той надминава всички създатели преди него и до днес е смятан за пионер на шевната индустрия. Сингер се сдобива със световна слава за това, че пуска на пазара първата домашна шевна машина - огромно удобство за всяка домакиня. Именно за нея Махатма Ганди е казал: „Това е една от редките

полезни вещи, изобретени от човечеството". Подобренята, революционният дизайн и концепцията на Сингер за принципия й на работа са залегнали в основата на всички съвременни шевни машини. Заради широката употреба на марката „Сингер“ наричат създателя й „най-добрият приятел на шивачките по целия свят“. По-късно корпорацията му - с филиали навсякъде по света, е известна и като производител на космическа и военна техника, електротуреди и друга продукция.

Сингер бил колоритна личност. Известен е, както с многобройните си изобретения, така и с фриволния си начин на живот.

През 2016 г. се навършват 105 г. от рождението му.

грижейки се за жена, три дъщери и болна тъща.

През това време Сингер вече се радвал на слава и пари. Завръщайки се в Америка, Хауи разбрал, че идеите му са иззети от други изобретатели. Най-успешен сред тях се оказал Исаак Сингер, който комбинирал технически талант с търговски нюх. Когато Хауи се среща с него, вестниците публикуват новината: „Хауи срещу Сингер“. Започнала правна битка, в резултат на която Хауи се сдобил с 2 млн. долара. Накрая продал изобретението си на Сингер със задна дата. Починал на 48 г., без да успее да патентова и друго свое откритие - механичната закопчалка, първообразът на днешния цип.

Гениалният маркетинг.

Въпреки удачната конструкция на първия модел и колосалния технологичен пробив, пътят на шевната машина на Сингер към масовия пазар бил дълъг. У него обаче се пробудил рядък предприемачески талант. Той имал дарбата да се обгражда с талантливи хора - инженери, юристи, мениджъри. Осъществил идеите си през 1851 г. фирмата „Сингер“ започнала да работи на устойчив режим, а през 1855 г. на голямото изложение в Париж получила първата си почетна награда. В края на 1858 г. в Ню Йорк работели вече 4 завода, на година били продавани над 3 хиляди шевни машини. Сингер успял да намали себестойността и направил машината достъпна за всяка домакиня. За десетина години станал милионер. През 1860 г. компанията му вече е

те, която започнала да продава на изплащане. Била въведена и конвейърната система на производство, заимствана по-късно от Хенри Форд в автомобилостроенето. Поточното производство имало фантастичен ефект - след 7 години шевната машина на Сингер струвала вече само 10 долара. Исаак Сингер измислил и въвел системата, наричана днес франчайзинг. Той бил първият в света бизнесмен, вложил над 1 млн. долара за реклама на своя продукция. Компанията му внедрила и система за постпродажен сервис - машините можело да бъдат ремонтирани от местните дистрибутори, всеки можел да си поръча резервни части от производителя по пощата. Сингер обичал да повтаря: „На мен изобретението не ми струва и пукнат грош. Грошовете - ето, това ме интересуват“.

Скандалният личен живот. Хората познавали Сингер, не само заради гениалните му хрумвания, а и заради фриволния му начин на живот. Той изобщо не покривал стереотипа на изобретател-бизнесмен - не бил суховат интелгент с очила, седящ денонощно зад бюрото си. Бил представителна и колоритна личност, жизнерадостен гигант, истински изпълнен - висок 193 см. За своите 63 години живот покорил огромен брой женски сърца. Виждали из Сен-

Портрет на Исаак Сингер от Едуард Мей, 1869

През 1863 г. Исаак Сингер се оттеглил от активния бизнес, останал акционер в реформиранията компания и продължил да се забавлява. От това време е портретът му, нарисуван от Е. Мей, на който се вижда един самоуверен човек, преситен от бурен живот. Накрая се установил в гр. Торки в Южна Англия, където охотно канел всички те си деца. Сингер умира през 1875 г. на 63-годишна възраст, преуспял и богат. Според различни източници, оставил на наследниците си между 14 и 22 млн. долара. За законна негова вдовица била обявена Изабела.

Империята „Сингер“ продължила да процъфтява. След 1908 г. щаб-квартирата й се намирала в Ню Йорк, в специално построен небостъргач, висок 187 м., на 47 етаж. До началото на Първата световна война заради гениалните обем на продажбите, осъществявани от 3000 фирмени магазина в 67 страни, достигнал 3 млн. годишно. През 2001 г. компанията отбелязала своята 150-та годишнина, въпреки че години по-рано, не издръжките на конкуренцията на младите гиганти в индустрията, е обявила банкрут.

Мария Рашкова

ва първия си патент за машина за сондиране на скали, после го продава за 2 хил. долара и създава трупата „Актьорите на Мерит“, която обикаля пет години из страната. В нея играе и Мери Ан.

През 1844 г. постъпва на работа в работилницата на брата Дей в щата Охайо, които продавали различни части за печатни машини. Мести се в Питсбург и разработва и патентова собствена машина за изрязване на дърво и метал. През 1850 г. постъпва на работа в работилницата на А. Тейлър в Ню Йорк, занимаваща се с ремонт на шевни машини. Там той среща бъдещия си партньор Джи Би Зибер.

Усетът на Исаак Сингер към шевните машини се обяснява с това, че професията шивач винаги е била на почит сред евреите. Той често влизал в кръчмата, където се събирали шивачи, внимателно се вслушвал в разговорите им и започнал техните коментари относно предимствата и недостатъците на различните марки машини. Конструкторският идеал на шевната машина очаквал своя еврейски бог...

Шевната машина на Сингер. Веднъж Орсън Фелпс го помолил да прегледа донесена за поправка шевна маши-

Тези нововъведения, защитени с огромни пакети патенти, потресали света и направили Исаак Сингер богат човек. През 1851 г. с помощта на талантливия нюйоркски адвокат Едуард Кларк той основава собствена компания, носеща неговото име, и започва да продава уреда. Първият екземпляр бил продаден за 100 долара, което е едва ли не първият случай в историята, когато първият образец на изделието покрил всички предварителни разходи. Сингер започнал масово производство - на болнични облекла и военни униформи. Част от спечелените пари вложил в просторен магазин с името „Сингер“ - за производство и търговия с шевни машини.

Хауи срещу Сингер. Първият патент за шевна машина /на обувки/ бил издаден още през 1790 г. в Англия - на Томас Сен, но тя никога не заработила. Последвали патенти в Австрия - 1819 г., в САЩ - 1826 г. и във Франция през 1830 г. Основната грешка на всички изобретатели била, че копирали ръчния начин на шиене с обикновена игла. През 1845 г. самоукът Елиас Хауи от Масачузетс изобретил и патентовал шевна машина с използването на два конца - един отгоре, вкарван с игла, а друг отдолу, идващ от

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолетата Петкова: 5 74 55